

Taktowani Bitem, Dla Mateusza

Czemu los gotuje nam tak ciężkie chwile

Nie wiem jak do tego podejść i ciągle się mylę Byłeś moim przyjacielem i z Tobą coś umarł Bardzo mi Ciebie brak. Czemu tak wcześnie odszedłeś ?

Tragedia za tragedią ten świat sypcha się wciąą Tak bardzo byśmy chcieli byś był tu z nami znęw Przyjaźń,, ta więź połączyę Będę o Tobie pamiętał,, nawet jeśli Cię Na pewno chciałbyś by los potoczył się inaczej

Ale to jest niemożliwe - musimy pogodzić się z tym faktem. Żyć dalej wśręd tych ciągłyh t Będziemy mieć Cię w sercach, bo przyjaźni jesteę Jedyna rzecz ktęra mnie wciąż z Tobą wią To pamięć, ciągłe przesiadywanie przy Twoim grobie. Nie mogę zapomnieć ciągle mam Cię w myś Jak stałeś przede mną, a teraz stoi Twoja mogiła.

W niebo wpatrzony puszczam myśli w obieg Pamięć o tych co byli, bo kruchy jest człowiek Wczoraj świeczki na torcie, dziś znicze na grobie

Ja pytam `dlaczego?` - mija mnie odpowiedz. Jak co dzień przed lustrem, wpatrzony w pustkę A troska w źrenicach chodzi strapione dusze.

Słuchając Grechuty trzymam myśli w rękach Śpieszmy się kochać ży cie, tak szybko ucieka Tylko popatrz dziś jesteśmy razem

Od dziś po wieczność, i jej nieśmiertelnoś& Na tym obrazie malowanym w czerni Śmiertelność na ziemi, a nad nią nieśmierte

My, ludzie - kruche istoty, gdy tak przeraźliwy staje się boski dotyk Jak narkotyk, tęsknoty zastrzyk na dzień Wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Los tak chciał, choć zadaję pytanie mu Nie wiem jak nazwiesz szczęście: fart czy fuks? Pochłonęła Cię ziemia, pamięć Ziemia, ktęrą w tym smutku miałem na rękach Biała ręca, ktęra miała ukryć ż Jesteś człowiekiem, ktęry mocno utkwił w nas. Wiatr zamilkł odtąd jak cichy zakładnik Wraz z nami - my, pozorni życa władcy. Śmierć okazała się nieuzasadnioną karę Jeszcze dzień wcześniej prowadziliśmy śmieszny dialo Ty umarłeś, ja zamarłem na kilka dni Po to, żeby Ci oddać pokłon dziś. Świat idzie swoim tempem, ludzie zapomną, wiesz? Wspomnienia sąpiękne, a śmierć- życa cz Każdy z nas zaczął się bardzo silnie gnębia Wybacz ludziom pomyłki, wybacz im błędy.